

Det af Udvalgets Minoritet til denne § stillede Ændringsforslag maa ansees bortfaldet efter Afstemningen over Udvalgets Forslag til §§ 17—19. Det vil vist bestyres saaledes? (Ordføreren: Ja!). Paragraphen er saaledes under Forhandling tilligemed det af Udvalgets Majoritet stillede Forslag.

Ordføreren: § 36 foreskriver, hvad der skal iagttages med Hensyn til den, der ansættes ved Borgervæbningen. Udvalgets Majoritet har troet, at det vilde være passende paa dette Sted i Loven at optage en Formular til en Trofsabsed, som Borgervæbningens Medlemmer ved deres Indtrædelse i samme skulde aflægge. Saaledes findes ogsaa i det ældre Reglement af 1ste Juni 1808 § 18 en Formular til en Ed, som ethvert af Borgervæbningens Medlemmer skulde aflægge. Man har antaget, at ligesaavel som den i Armeen indtrædende Soldat aflægger Trofsabsed, saaledes er der ogsaa Grund til at anordne det Samme med Hensyn til dem, der indtræde i Borgervæbningen. Det er nu et Spørgsmaal, hvorledes denne Formular skulde affattes. Chefen for Borgervæbningen havde sendt et Forslag til en saadan Formular til Justitsministeriet, som Udvalget har erholdt tillaaens; den lyder saaledes: „Jeg lover og sværger at være Hs. Majestæt Kongen lydlig og tro, at holde Rigets Grundlov, samt med Redelighed og Iver efter Lovens Bud at yde min Tjeneste, som Medlem af den københavnske Borgervæbning, og saaledes ogsaa, som en ærefjær og tapper Dannemand og Krigsmand, naar Pligten byder, at vove Liv og Blod for Konge og Stad. — Saasandt hjælpe mig Gud og hans hellige Ord.“ Majoriteten har lagt denne Formular til Grund for sit Forslag; man har blot i Begyndelsen gjort den Forandring at stille Grundloven i Spidsen. Årsagen hertil er, at Grundloven formeentlig forpligter baade Kongen og Folket. Det er den, hvorpaa den constitutionelle Konges Magt grunder sig, og det kan formeentligt ikke siges, at Kongen staae over Grundloven. Det er derfor, at denne er stillet i Spidsen. I de sidste Dage har jeg imidlertid erholdt den Formular, som er foreskrevet som Faneed for Armeens Mandskab. Den lyder saaledes: „Jeg

lover og sværger at være Kongen tro og lydlig, at holde Rigets Grundlov, som en ærefjær Krigsmand uvægerlig at lade mig bruge i Kongens Tjeneste til Lands og Bands og i Samme mit Liv og Blod at vove, samt med Trofskab og Lydighed at opfylde de Pligter, der iøvrigt paaligge mig som Krigsmand. Saasandt hjælpe mig Gud og hans hellige Ord.“ Da det nu maa ansees passende, at begge Formularer, saavidt Borgerens og Soldatens forskellige Stilling tillader det, blive affattede overeensstemmende, vil, saafremt Thinget forøvrigt maatte gaae ind paa, at Formularen faaer sin Plads i Loven, den af Udvalget foreslaaede Form for samme, formeentlig ved den senere Behandling af dette Lovudkast undergaae en Forandring i Overensstemmelse med Armeens, saaledes at „Grundloven“ kommer til at staae efter „Kongen“. Den af Udvalget foreslaaede Formular vil altsaa komme til at lyde saaledes: „Jeg lover og sværger at være Hs. Majestæt Kongen tro og lydlig, at holde Rigets Grundlov, samt med Redelighed og Iver, efter Lovens Bud, at yde min Tjeneste, som Medlem af den københavnske Borgervæbning, og saaledes ogsaa, som en ærefjær og tapper Dannemand og Krigsmand, naar Pligten byder det, vove Liv og Blod for Konge og Stad. Saasandt hjælpe mig Gud og hans hellige Ord.“

Ordføreren: Jeg finder det aldeles i sin Orden, at de, som ansættes i Borgervæbningen, i Overensstemmelse med, hvad der hidtil har fundet Sted, aflægge Trofsabsed, og at en Bestemmelse desangaaende indføres i nærværende Lov. Men det forekommer mig ikke aldeles passende, at optage en saadan Edsformular i Loven, som Udvalgets Majoritet har foreslaaet, fordi den ikke kan passe til alle Medlemmer af Borgervæbningen; det vil saaledes let sees, at den ikke passer til de jødiske Medlemmer deraf. Rimeligvis har denne Betragtning været Anledningen til, at Edsformularen ikke for Landkrigsmagtens Vedkommende har været optagen i en særegen Lov, siden Krigsartiklerne emenerede. Den første Faneed findes nemlig i den 160de Krigsartikel; men senere blev en ny Faneed foreskrevet ved Parolbefaling af 25de Novbr. 1809, men allerede den 9de Decbr.